

aliquid contrarium. Ille scilicet *resurget*, qui *collapsus* antea fuerat, vt *resurrectionis* natura & definitio pen-deat a praecedentis eam *lapsus* ratione. *Prolapsus* igitur Christus dicitur in vincula mortis, vt, vnde *re-suscitatus* fuerit, pateat. Utque adeo *resurrectionem* veram & propriam, qua quidem ex statu *mortis* verae & naturalis ad vitam quis redeat, Christo adstruere intelligatur, de morte etiam iniicit mentionem Apostolus. Quam ne *κατὰ δόκησιν in speciem* factam aliquis dicat, (vt spargebantur ista iam aetate haereseos *Docetarum* semina, ) atque vel inde cavillandi argumentum Apostolicum occasionem arripiat; tum *ex fidei scripturarumque analogia* ratiocinatur, tum *ex sensuum experimentis*. Ex fidei analogia argumentatur, Christum dicendo mortuum esse *ὑπὲρ τῶν ἀναγνώσημάν μων pro peccatis nostris*. Nempe nouerant, praeeunte ipsis fidei analogia, Corinthii, reatum peccando contraxisse genus humanum & culpae & poenae. Nouerant, iustum *indictum* DEum peccati supplicia, vrgente iustitia, sanctissimae naturae suae propria, non exigere non posse. Nouerant, post naufragium tabulam humano generi pro sua benignitate & sapientia reliquisse, & mediatorem, qui pacem ipsis procuraret, constituisse, eumque pro ipsis *solutionem* spopondisse. Eam vero ita, vt *satisficeret iustitiae diuinae, alia ratione prae-stare haut potuisse, quam subeundo poenas, peccando promeritas, atque in iis mortem, quae, qua die come-stum fuisset ex arbore vetita, inficta hominibus fuisset*. Is Christus erat *mediator*, quem proinde, si quid ad tollendum peccatorum reatum praestitum ei fuit, vere morti succubuisse oportebat. Ut adeo *analogia doctri-*